

HECE

EYLÜL 2019

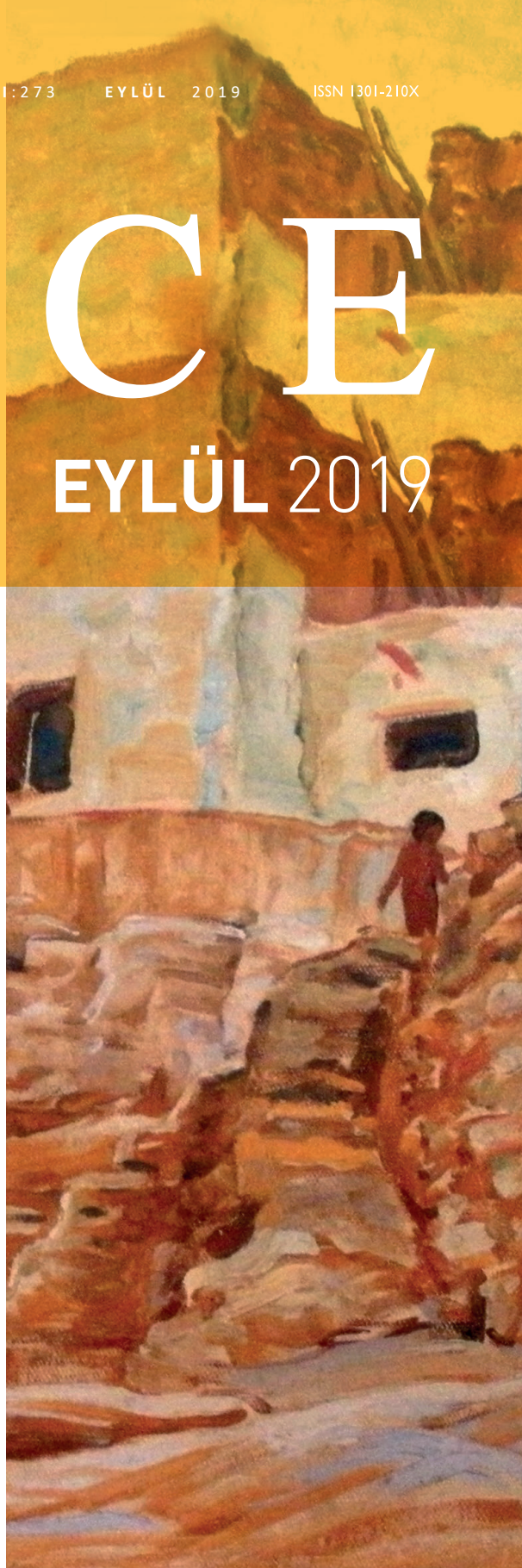
**Şiir Buluşmaları: Mehmet Can Doğan
ile Şiire, Eleştiriye Dair**

Gösterge Yakanlar: Zeki Velidi Togan

**E. E. Cummings'ten Şair Olmak
İsteyen Gençlere Bir Tavsiye**

Rasim Özdenören / Mehmet Can Doğan / Fatma Şengil Süzer / Adem Turan / Hüseyin Akın / Yunus Emre Altuntaş / Mehmet S. Fidancı / Hasan Özlen / Leyla Arsal / Halil Ünal / Yusuf Koşal / Vasefettin Yağız / Uğur Can Dural / Aynur Dilber / Emre Demir / Abdullah Enes Aydın / Remzi Köpüklü / Sümeyye Özdemir / İbrahim Gül / Jackie Kay / Ali Karaçalı / Faruk Uysal / Emin Gürdamur / Hasibe Çerko / Cengizhan Genç / Süleyman Geleri / Hayriye Ünal / Zeynep Arkan / Dinçer Apaydın / Hasan Bozdaş / Mert Özden / Rahime Kasım / Duygu Irmak / Semih Diri / İbrahim Demirci / Mehmet Aycı / Zelkif Yıldırım / E. E. Cummings / Hayrettin Durmuş / İbrahim Eryiğit / İsa Koyuncu / Ömer Doğru

273

COĞRAFYA NEDEN ÖNEMLİDİR

Hiç Olmadığı Kadar

HARM DE BLIJ
İnceleme, 488 Sayfa

“Dünyayı coğrafyanın dinamik disiplini aracılığıyla yorumlayan, kıskırtıcı, yüksek tempolu bir kitap... Eğer coğrafyadan gözünüz korkuyorsa bu kitabı okuyun, daha önce hiç rastlamadığınız sırları keşfedeceksiniz.”

David Miller, National Geographic Haritalar, Kıdemli Editör

“Olağanüstü... aydınlatıcı ve ilginç bir yolculuk.”

David J. Smith, Christian Science Monitor

“Carl Sagan kozmoloji için ne yaptıysa Harm de Blij da coğrafya için onu yapıyor ki, bunu onun dışında hiç kimse başaramazdı. Hayat verdiği bir konuda onu izleyerek, dinleyerek veya okuyarak bitimsiz bir yolculuğa çıkmış olacaksınız.”

Bill Moyers, The Power of Place'ten

AYLIK EDEBİYAT DERGİSİ YIL:23 SAYI:273 EYLÜL 2019

ISSN 1301-210X

HECE

EYLÜL 2019

273

K künüye

HECE

AYLIK EDEBİYAT DERGİSİ
ISSN 1301-210X

YIL: 23 SAYI: 273
Eylül 2019 (Her ayın birinde yayımlanır.)

Yayın Türü: Yerel Süreli

Hece Yayıncılık Ltd.Şti. Adına Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü:
Ö. Faruk Ergezen

Genel Yayın Yönetmeni
Rasim Özdenören

Yayın Kurulu
Âtîf Bedir, Cafer Haydar, Faruk Uysal, Hayriye Ünal, İbrahim Demirci

Yönetim Yeri
Konur Sk. No: 39/1 Kızılay/Ankara

İletişim
Tel: (312) 419 69 13 Fax: (312) 419 69 14
P.K. 79 Yenişehir/Ankara
İnternet Adresi: www.hece.com.tr
e-mail: hece@hece.com.tr

 twitter.com/hecedergi

 facebook.com/hecedergisi

Son Okuma: Âtîf Bedir, İbrahim Demirci

Teknik Hazırlık: Hece

Kapak: www.sarakusta.com.tr

Baskı: www.dumat.com.tr

2019 Yılı Abone Bedeli:

Yıllık: 220 TL.

Kurumlar İçin: 580 TL.

Hece+Heceöykü: 320 TL.

(2019 Yılı Dergi Aboneliğine 2019 Özel Sayıları Dâhildir)

Yurt Dışı: 150 Euro

Posta Çeki: 149582

Hece Basın Yayın Ltd. Şti.

Gelen yazılar yayımlansa da yayımlanmasa da geri verilmez.
İlkelerimize uymayan ilanlar alınmaz.

Baskı Tarihi: 31.08.2019

ÖNYAZI

Rasim Özdenören/Berk ve Bukowski ya da Yalınlık Meselesi / 5

ŞİİRLER

Mehmet Can Doğan/Bellek / 7

Fatma Şengil Süzer/Faydasızlar Bâbı / 9

Adem Turan/Mangan'a Şiirler 9-10 / 11

Hüseyin Akın/Hayal Meyal / 13

Yunus Emre Altuntaş/Tiryaki / 14

Mehmet S. Fidancı/Ruhu Bî-Pervâ / 15

Hasan Özlen/Açılmış El Esmer Yüz Dökülen Özur Yalnız Şikâyet Sana / 20

Leyla Arsal/Bir Ceylana Zanaltı / 22

Halil Ünal/Borcu Yoktur / 24

Yusuf Koşal/Üveylerden Ben Çok Üveylerden / 25

Vasfettin Yağız/Derdiyok'un Zülfisiyah'a Cebrî Yürüyüşüdür / 27

Uğur Can Dural/Tersine Ötanazi / 28

Aynur Dilber/Ay / 29

Emre Demir/Öz Geçmiş Dünyadan / 30

Abdullah Enes Aydın/İnsan Muhtemel / 32

Remzi Köpüklü/Gözleri Militan / 34

Sümeyye Özdemir/Bir Koşunun İki Yüzü / 35

ÇEVİRİ SAYFALARI

İbrahim Gül/Jackie Kay Kimdir? / 37

Jackie Kay/Baby Lazarus / 39

Jackie Kay/Late Love / 41

GÜNLÜK

Ali Karaçalı/Günler / 43

Faruk Uysal/Balkan Günlüğü 4 / 50

YAZILAR

Emin Gürdamur/Şeytanın İmge Krallığı: Faust / 57

Hasibe Çerko/Sabahın Buğday Zamanı / 73

AYIN SÖYLEŞİSİ

Cengizhan Genç/Yunus Emre Altuntaş ile Söyleşi / 79

GÖSTERGE YAKANLAR

Süleyman Geleri/Başkurdistan'dan Gelen Atlı: Zeki Velidi Togan'ın

Her Cephede Bıraktığı İzler / 87

ŞİİR BULUŞMALARI

Mehmet Can Doğan ile Şiire, Eleştiriye Dair/Hayriye Ünal, Zeynep Arkan, Dinçer Apaydın,
Mehmet S. Fidancı, Hasan Bozdaş, Leyla Arsal, Yusuf Koşal, Hasan Özlén, Mert Özden,
Rahime Kasım, Duygu Irmak, Semih Diri / 101

OKURYAZARIN NOTLARI

İbrahim Demirci/Bir Söyleşi Hakkında / 144

PORTRE

Mehmet Aycı/Adanmaya Yazgılı / 147

BENİM FİMLERİM

Zelkif Yıldırım/Fitzcarraldo (1982) / 149

HECE POSTASI

Faruk Uysal / 154

E. E. Cummings/Şair Olmak İsteyen Gençlere Tavsiye / 160

ÇEŐİTKENAR

Hayrettin Durmuş/Kitap Yakmanın Tarihi / 161

İbrahim Eryiğit/Satranç, Matematik'in ŐiirleŐmiŐ Hâlidir / 163

Leyla Arsal/Bireysel Dil ÇeŐitliliđi: Biyo-Dilbilim / 167

İsa Koyuncu/Dünyanın Sabıka Kaydını Tutan İskender / 169

YENİ KİTAPLAR

Ömer Doğru/İslam'da Cinsiyet Diyalektiđi / 171

Mehmet Aycı/Fotođraf Tahlilleri / 175

önyazi

Rasim Özdenören

BERK VE BUKOWSKI YA DA YALINLIK MESELESİ

Amerikalı şair ve öykü yazarı Charles Bukowski yalın yazmaktan yana. Yalınlık üzerinde öylesine ısrarla duruyor ki, yalınlığın ne demek olduğu üzerinde bir kez daha düşünme gereğini duyuyorsunuz. Şu sözler ona ait: “Yazmaya oturduğumda yalın ve doğru yazmak zorundayım. Bütün haftalığını dört saat içinde (at yarışlarında) kaybettikten sonra odana dönüp süslü püslü hikâyeler uyduramazsın.” (*Güneş, İşte Burdayım*, çev: Avi Pardo, Parantez Y. İst. 2004, s. 24 ve kitabın muhtelif yerleri). Bu sözleri ya da benzerlerini kitap boyunca sık sık tekrarlıyor.

Türk şairi İlhan Berk de, bir söyleşide: “...düzyazının dilinde şiir bulmadıkça Pera, Galata ya da herhangi bir kitap benim yazı anlayışında yoktur. ‘Ali saat üçe doğru evden çıktı. Dörde doğru döndü.’ gibi cümleler beni hiç ilgilendirmiyor. Bu yüzden de mesela, romanlara pek saygıyla bakamam.” (*Hece*, Eylül 2004, söyleşiyi yapan: H. Su).

Acaba Bukowski’nin sözünü ettiği yalınlık, Berk’in örneklediği cümlelerle örtüşür mü?

Konuyu irdeleyebilmek için kelimelerin, bir metin içinde lügatte durduğu gibi mi durduğunu irdelememiz

gerekıyor. Öyleyse sorumuzu pekiştirelim: Kelimeler, içinde yer aldığı metinde de lügatte durduğu gibi mi duruyor? Yoksa onlar içinde yer aldıkları metnin bağlamına göre farklı anlamlar mı yükleniyor?

Biliyoruz ki, kelimeler içinde yer aldıkları metnin bağlamına göre farklı anlamlar yüklenir. Onların yüklendiği anlam, her zaman lügatte sınırları çizilmiş anlamlarla mukayyet değildir. Dahası çoğu kez, lügatte karşılığı verilmemiş anlamları içermesi alışılmış ve olağan halledendir. Bir kütüğü gösterip “bu bir kalastır” dediğinizde, doğrudan bir gerçekliği ifade etmiş olursunuz; ama bir adamı işaret edip: “bu bir kalastır” dersanız, aynı kelime bu kullanımda farklı bir anlama delalet eder.

Kelimelerin lügatteki anlamına en sadık kalınarak kullanılanları belki de sayı adlarıdır. Sayıların üzerinde kesin bir mutabakat kurulmadıkça onlar üzerinde işlem yapmak imkânsız hale gelir. Bir (1) bütün insanlar için aynı sayıyı anlatır, üçyüzdoksansekiz (398) ve aklınıza gelen herhangi bir sayı, dünyadaki bütün insanlar tarafından ne bir eksiği ve ne bir fazlası söz konusu olmadan, neyse o sayı olarak kabul görür. Buna rağmen, üzerinde böylesine kesin mutabakat oluşturulmuş bu kelimeler bile, öyle yerlerde kullanılabilir ki, orada o kullanılan sayı, kullanılan sayı olmaktan çıkar, mecazî bir anlam yüklenebilir. Dinî folklorda üçler, yediler, kırklar diye anılan kişiler, gerçekte üç, yedi ve kırk kişilik kümeleri mi işaret eder, yoksa yaklaşık bir fikir vermek üzere mi bu sayılara müracaat edilmektedir? Cemaatle kılınan namazın münferiden kılınan namazdan 27 kat daha erdemli olduğu söylendiğinde, burada, acaba 27 sayısını, 26’dan sonra gelen sayı olarak mı kabul etmemiz gerekecektir? Hz. Bilal hakkında söylenmiş olan şu hadisîşerifte kullanılan sayıyı nasıl yorumlayacağız: “Ahrette, Bilal’in yüzündeki nur 500 yıllık mesafeden görülecektir.” Buradaki “500 yıllık mesafe” ifadesini lügat anlamıyla mı kabul etmek zorundayız? Yoksa bu ifade kavranılması zor olan bir uzaklığı mı anlatmak istemektedir?

Aynı şekilde, matematik bir kesinlikte olması beklenen yasa metinlerinin, hele de ceza yasası söz konusu olduğunda, uygulamada, gerek yargıcın anlayışına göre, gerekse başka çeşitli nedenlerle nasıl farklı yorumların konusu olabildiğini gündelik deneylerimizden biliyoruz.

İmdi, durum böyleyken, yani sayıların bile mecazî olarak yüklendiği anlamlar varbulunurken, bir edebî metin içinde ve o metnin taşıdığı bağlam üzerinden bir kelimenin yüklenebileceği anlam çeşitliliğinin oylumunu ölçmek zor olmasa gerek. İlhan Berk’in örnek olarak verdiği “Ali...”li cümleler, basit, anlaşılabilir ve bir tek anlama göndermede bulunuyormuş gibi görünmektedir. Ancak bu aynı cümlelerin bir polisiye roman içinde kullanıldığını ve farklı anlam katmanlarının bulunduğu bir metin içinde yer aldığını düşündüğümüzde, hiç de öyle olmadıkları kolayca ortaya çıkartılabilir. Demek ki, edebî metnin yalınlığından bahsederken, aslında çapraşık bir sorun üzerinde durduğumuzu bilmemiz gerektiği açığa çıkıyor.

Mehmet Can Doğan

BELLEK

Çocuklarımız
 diye bir şiir yazacağım
 geleceğe inansam
 çocuklarımız borçlu tohum
 borçlandırdığımız yağmura
 uykuları güzel inatçı hırçınlıkları iyi
 tahammül sınırını zorlarsa da
 çocuklarımız rüyalarını sevdiğimiz
 neden bir tren yoluyla geliyorlar hatırıma
 boy vermiş otlar gibi kalıyoruz da biz
 yanlarında rüzgârın bildiğini anlatan
 biraz endişe mi var bunda
 bir trenin gecikmiş sesini bekleyen
 düşlere ray döşeyen o bitimsiz tren
 çocuklarımız
 her zaman umut hep güzel
 hep geleceğe eklenen bir kompartıman
 ağaç gövdesinde genişlediğimiz halka
 zincire eklenen en yeni ve en sağlam parça
 belki en zayıf en narin adı gibi annemin
 veya beklentisi bu telefon ondan olsa
 günlerim sayılı bu kış benden uzun
 benden yakın bakıyor ölüme ne de olsa
 çocuklarımız
 annelerine uzun birer hatıra
 gözlerde kış güneşinden doğmuş bir kamaşma
 dirim denen o uzun yazlardan
 o uzun yazlara döşenmiş baharaylardan kalma
 bu tren bölüyor bir yılanı tam ortasından
 bir yılanın tam ortası
 bölündüğü yer olmalı
 otoyol kenarlarında uzamış geyiklere yamalı
 çocuklarımız
 oyunlarında bitimsiz arzu
 şarkılarında aksak ezgileriyiz sanki
 kayıp birkaç basamak merdivendeki
 inerken mi çıkarken mi

atlayarak erişmesi gereken
bir gece boyunca düşünmüş
bir çizgi film karakterine telefon etmeyi
geyiklerin son anlarından kalma bir ürperti sardı beni
başka bir kanal açmak için gerçeğe
eğilmiş bu tanımsız hamle
yılanın bölündüğü o abartısız kısa çizgide
abartısız bir soru
çocuklarımız
diyor ki yeni tanıdığım biri
ölüm ağırlı olmasa gerek korkutmuyor
sonlarını görememek kaygılandırıyor beni
babalar ve dahi anneler
çocuklarının sonlarını görmemeli
babamın mezarından çok uzaktayım belli
annemin dualarından daha da kederli
ölümcül bir düzlük konuşur gibi
“Baba beni seviyor musun?”
duymak bu soruyu
bir kurşun
çocuklarımız
parklarda kaygısız rüzgâr
parklarda salıncak
ona göre hayattan eksilmiş bir kucak
burada bir tarafı boşluğu tutan
bir salıncak fotoğrafı olacak
Çocuklarımız

Fatma Şengil Süzer

FAYDASIZLAR BÂBİ

Üç oyuğun vardır varsa üç ölümün
Kurtlu bir odundan yontulmuş gövdende

Biri acımış gibi değil biri kasten seçmiş
Ve gezdirmiş hünerli ellerini, bundan bir şey olsun
Nefes alan bir şey kurtların kemirdiği
Asâ gibi değil faydasız bir şey
Ölümün doğuştan mağlup ettiği
Eşsiz bir heykel gibi

Bir şarkısı olan:
İlk şarkıdan damıtılmış büyük bir şarkı
Dağılmasıyla meşhur yağmurun ağında
Kime dokunsa
Hatırlatır var olmayı damlamasıyla

Bir şey beklemeden
İstemedi seni senden ama ben
İstiyorum kanım kemiğim iliğim
Koyduğun işaretle
Yok bunlar değilim, bütün özlemim
Gelecekte geçmişte
Sesimi dağlar sular tanıyor benim

Her biri gün döndükçe solacak
Yırtık elbiseler giydimse de
Kimsenin yakınında istemediği
Kimsenin bir şeye benzetemediği
-mesela bir şaire
Sayıyorum yine de güzel isimleri

Bakınca ferahlatan bir kapının dibinde
Ter içinde
Dillerin adedince yazılmış bir kapı
Resimler çiviler canlanıyor üstünde
Bir kartal bir kaplana fısıldıyor
Sayıyorum bitmiyor Tanrım ismimi
Sonsuz isimlerin ardına ekle

Desinler diyeceklerse kimdir bu dilenci
Doymaksızın Tanrısından isteyen
Tuzla doldurulmuş nehir benzeri
Susuyor
Özünü çıkartmak için
Isırıyor çiğniyor, eziyor diliyle
Kelimeleri
Birer üzüm tanesi ezer gibi

Yazdığım nedir
İkinci sularıyla içilen bir inilti
Ve karanlık
Yeterince karanlık değilse
Kim ışığı kabul edebilirdi

Adem Turan

MANGAN'A ŞİİRLER -9-

KAPAN

1.

Ben, James Clarence Mangan; İrlandalı
 çıkışsız Türk! Kuşatmış her yanımı Avrupa kapandı.
 Zaman dursa da durmuyor yanışın tellâlı; haykırıyor
 sokaklarda aralıksız: ben varım her yerde, bensiz nefes
 bile alamaz hiçbir şey; ne bir taş, ne de evlerinizin çatısı!

Siyah fırtına! Dur artık, götür hışmını buradan
 çok ötelere! Söndürdün işte ülkem için yaktığım
 onca kandili! Sonra bu sürgünler, toplu ölümler,
 göç ve kan!

2.

'*Poete maudit*'! Ne zaman lanetlendi şiirim benim? Gittiğim
 kütüphanelerde, yürüdüğüm yollarda mı? Aşk ararken
 düştüğüm içimin kuyularında mı yoksa? Dökülüp
 dağılıyor çünkü dokunduğum her şey, bir zehirli
 sarmaşık gibi kaplıyor her yanımı bu aşk
 ve özgürlük sarmalı!

'*Poete maudit*'! Parçalanırken işte şu benim
 Avrupalı kimliğim, yok olup giderken
 parça parça, şiirler uçuşuyor yine de
 içimde kanatlanmış Şark Kervanından

'*Poete maudit*', Avrupa kapanım benim!
 Çıkıyorum işte buradan,
 çıkıyorum kendimi yok ederek,
 şiirin kanlı sözcükleriyle..

MANGAN'A ŞİİRLER -10-

GÜLİSTAN

1.

Ah bilemiyorum, hangi şafağın
yolcusuyum ben! Bu başımın üzerinde
dönüp duran kuşlar neyin habercisi, sonra şu
“gözyaşlarımın kızıla dönmesi” neden?
Ben ki, bir bülbül gibi inlerken geceler boyu yapayalnız
Ya da bir cehennemi yaşarken sefaletin elinde
Gelip
“mezara dökülen su gibi ayağıma kapandım” senin,

2.

Bak, yüzlerce trompet sesinin
El ederek geçiyorum altından
Geçiyorum son bir atılışla
Övünçler bırakarak halkımın arasından

Yer yerinden oynuyor; ben durmadan geçiyorum
Oynuyor şehrin dilsizleri; ve nasıl da genişliyor zaman!

3.

Dedim ki,
Dünyayı tepetaklak edecek bir dize bulmalıyım şimdi!
Bulmalıyım evet, bulmalıyım hemen, bul!
Ve dağlısın havanın pusu ben konuşunca
Ve kalmasın kimsede ne gam, ne keder
Ve rahatlasın *gülüstandaki* ermişler
Başladığında ayın bin yılların diliyle!

Ve şimdi “Töz bulutunun içindeki gölge gibi beni izle”
Birazdan kervan hareket edecek nasılsa..

Hüseyin Akın

HAYAL MEYAL

Yenilmek ve yanılmak aynı bahçede iki ağaçtı
 Önce Havva yedi bu ağaçtan sonra Âdem
 Hiç gürültü yapmayacağım Tanrım dedim
 Beni de alırsan eğer bahçene tenha
 Haydi katıl dedi Tanrı istiyorsun madem

Önce yanılmak denilen ağacın yanına vardım
 Ağaç durup yapraklarını döktü önüme
 Bu ömründür dedi toplayıp asmalsın dallarıma
 Hiç susmadı Tanrı sussa elbet duyardım
 Uzaklara baktım, ilk rauntta yenildim ölüme

İpince bir çizgi çekti göğsüme doğru
 Sen dokun ömrü şiir olsun Âdem'in dedi Tanrı
 Yenilmenin yazgısı bu yediğin her meyvede
 Dokundum, depreşti Kabil'in yurt edindiği sanrı
 Adımı taşıyorum, yalnızlığımı boş bir heybede.

Çok eski bir yanılıdır günahına girmek bir göğün
 Aldığını yerine bırak, gördüğünü unut, sevdiğini bil
 Nasıl olsa dağılacak uykumuz elma tadıyla her öğün
 Şimdi ben kendimden uzak bir yerde tarifsiz ötelerde
 Kaderime önsöz yazıyorum, ey şair önümden çekil!

Hayal meyal, herkes ister lunaparkta arabası limuzin
 Siz hep Çin'de ararsınız ben evvel zaman içinde
 Bir ayrılık şarkısı alnımın kıyısında, sırrı kaderimizin
 Yol burdan ayrılıyor, dünden kalma günlüğünü unutma
 Sade şarkılar değil, bitmeyen şeyler var her aşkın bitişinde

Yunus Emre Altuntaş

TİRYAKİ

Çilektir en güzel meyvesi mevsimlerin
Kirazından bilirim al yanaklı yârin yürümesini
Buhurlaşır her şeftali dilişinde sesi
Bir bakarım kan kesmiştir karpuzlar
Yalım köşklere şerbet akıtır gözeleri.

Sadelik alyansı elma düşünce gökten
Toprağı sorasım gelir kulaklarına
Âdem ile Havva düştü ya sen
Düşme derim gel kon avucuma.

Susunca ıtır kokusu portakalın
Bilirim ki kar çekilmiştir kaşlarımın üzerinden
Mandalına ağlatır suya düşer düğmesi
Ne zariftir o ne şirindir elde kalır gülmesi.

Süeda canlar fişkırır yerden
Erik dalına çıkar üzüm niyetiyle
Onda bulur rengin manasını
Ruhun dili ah meneviş sude ırmağı
Çağla olur tuza düşer bin hevesle.

Ki sen hiç seherde gördün mü çiy düşmüş
Deveci misali armutlanmış dalında
Ederi bir okka mucizesi sırrı Hızır'ın
Gelmiş konmuş sabahın sofrasına.

Oradan bir yordam kavun gelmiş uslu akıllı
Haritasını çizmiş hilkatın okuman varsa
Adacıklar kenarlarda su birikmiş deniz yosunları
Açınca içini menkıbeler anlatır
Sinbadın en تنها yolculuklarından.

Tutuşmuş göğün ilk katında
Damla damla gözyaşları inci olmuş
Konmuş zarif atlastan mihrabına
Nar olmuş saklı hazineler bedesteni
Kırk harami bekler gibi naz makamında.

Mehmet S. Fidancı

RUHU BÎ-PERVÂ

-Bir anımsamayla Mehmet Can Doğan'a-

I-Arzu

*İki yaralı gözdür
ızk değmiştir Türkçe bellekten*

Ola ki
çökmemiştir tavan
delinmemiştir henüz yer
çift başlı kartallar vavlar
mavili ve uzundur yollar
sağımızdan bir nehir alabalıklar akar
yine sağımızdan söğütler kavaklar
yol boyu orada meşelikler
yol boyu sigara içimi gölgelikler

Yaz tanrıları niyaz böcekleri
pare pare bulutlar ince ince serviler
çakır gözlü taşra güzeli
avucunda güvercin yemleri
biri konar omuzuna
biri uçar kuşların

Sen o gözleri nereden aldın
entarisı noktalı vişne desenli
sen hanlar hamamlar güzeli
göz gözde kalır nazarlanır
arzu ister istemez kanatlanır
diyelim
bir vişnelikten geçerken

Hatırla bütün çeşmeleri
saklı bir ülkeyi ararken